

## ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ вносьть  
на цілий рік 10 зр. — кр.  
на чверть року 2 „ 50 „  
місячно . . . . 1 „ — „  
для заграниці 20 рублів або  
40 франків.

Поодинокі числа по 6 кр.  
в бюрі газет Л. Горовіца в  
Чернівцях, ул. головна ч. 17.

## ВИХОДИТЬ

щодня крім неділь і ру-  
ських свят о год. 5. по пол.

Редакция і Адміністрация  
„Буковини“ находить ся в  
Чернівцях (ул. Петровича  
ч. 2.)

Оголошеня приймає ся за  
оплатою 6 кр. від стрічки;  
а в „Надісланім“ по 10 кр.  
від стрічки.

## БУКОВИНА

## До Лужан!

Ті селяни, що були на наших вічах в Чернівцях і в Заставні, радили нам і просили нас, аби ми устроювали подібні віча і в иньших околицях руских. Казали, що така наука дуже селянам потрібна; они єй від нікого не чують, а без неї терплять.

Оба попередні віча причинили ся значно до розбудження живішого руху поміж нашими селянами кільканадцятьох сёл. Бажаючи рух подібний збудити і підтримати також в иньших околицях, ми будемо екликувати і там віча. А тепер просимо всіх зійти ся в неділю дня 21-го червня с. р. до Лужан на таку саму нараду, як була в Чернівцях і в Заставні.

Сподіваємо ся приїзду людей з Мамайців, Ревни, Стрілецького Кута, Шипинців, Дубівців, Реваківців, Бергомету, Зеленева, Глинниці, знід Непоківців, знід Кіцманя і иньших сусідних сёл.

Подібно, як і при тамтих вічах, просимо й тепер читателів *Буковини* в тих селах, щоби пояснили селянам, що то буде за віче. Програма его буде така сама, як попередних віч.

Місце на збори означимо пізнійше.

Отже зійдіть ся, братя селяни, до Лужан, а не пожалуйте ходу і часу, так як

не жалують ті люди, що були на вічах в Чернівцях і в Заставні.

Посли соймові:

*Др. Стефан Смаль-Стоцкий,*

*Єротей Піцулик.*

## Допись з Київa.

(*Бібліотекар київської духовної академії Криловський. — Київське „Общество грамотности“. Часопись для народу).*

Річ відома, що в Київї є духовна академія, а при академії бібліотека і дуже добра. Вже-ж бібліотека не може бути без бібліотекаря, а бібліотекарем тим галицький Русин — Криловський. Мабуť сей „мужъ“ вийшов з того табору австрійських Русинів, який наділив Росії Наумовича, Григоровича Івана і иньчих таких „братушек“. Та нехай би вже, байдуже-б і те, що Криловський і тепер таборує з Марковими і Купчанками, але-ж гідко те, що Криловський не гидує такими гідотами, на які ледви чи вдатен був би і Марков, або Купчанко.

В „Записках“ Тов. ім. Шевченка надруковано наукову і цілком об'єктивну пра-

цю студента академії Лотоцького. Криловський, побачивши ту статю, питає у Лотоцького, зістно, мовою російською: „Се ваша праця?“

— Наче не бачите, що питаєте; підшиє виразно стоїть, що моя.

— Гм! во віки-б я не думав, і не повірив би, що ви пишете отсею собачою мовою.

— На жаль, — відповів д. Лотоцький — ся, як кажете ви, „собача“ мова є і в ашої рідною мовою.

Криловський не стямив ся, що й казати, такого „рака спік“, а гучний регіт навкруги примусив його швидче утікти до другої сьвітлиці... Добре. Але на нашу думку — людина, що мову рідної своєї матери називає „собачою“, така паскуда моральна, що жадна хоч трохи моральна людина не поважила-б подавати їй руку. До такого паскудства ще не доходив, здаєть ся, ні Купчанко ні Григорович.

\*

Табор трудовників „обрусенія“ українського народу більшає у Київї. Літ 15 назад відомий „Малорос“ Андріяшев з товаришами „въ видахъ обрусенія“ організували у Київї „Общество грамотности“. — За рік чи що, се „Общество“ заснуло було і спало аж до торік, а вторік знайшлись охочі

## НІЧ.

Оповіданє.

I.

„Дай Боже, добрий день!“ сказала молодица, переступаючи поріг одної хатини. Відповіді не чути. Глянула по спорохнавілих, по моврих від зимна стїнах, в котрих видніли діри, куди студений з морозом вітер провіває. В хатї темно мов у ямі. Постеля, де тільки самі дошки сьвітили ся, скриня замість стола й коротенька лава заняли майже все вільне місце, нікуди поступитись, темно, лачно, як у домовинї. Воздух повний задухи, поту і вогкості. Зробилось їй якось маркотно. На серці розвернув ся безмежний, неясний, гіркий жаль і сум. Обгорнула єй мрачна сумішка вражінв. Глядить опісля на піч, звідки проноситься ся важкий віддих. Станула на припичку, відхилила трохи подертї кафтани, мішки і иньше платє, під котрими на голїй глині дрімала жєнщина зі своїми дрібними дїтьми.

„Ви спите, кумо?“ питає молодица.

Спляча розплющила сповиті кровю очи і з дивним жахом вдивляєть ся в стоячу над собою знакому. Піднесла себе на силу, оперла плечі об стїну, поринули ясні сльози по жовтому наче віск лицю; почала тихонько промовляти:

„Знемогла я, знемогла... не добре коло мене... Мабуť прийдеť ся розстати з сим сьвітм. От дивїть ся: ноги мов колоди, попухли, геть...

геть ширишає, розходить ся пухлина. Ой бідні, бідні мої дїточки!..“

Згада на дїтий не дала їй дальше розказувати про своє лихо. В горлі зросла загорода. Безмежна втома простелила ся по єй синьому тілі. Зболїла голова хитаєть ся і в сю і в другу сторону, наче листє трепети під подувом легонького вітру. Щоб розважити немїчну, подала їй молодица горнятьє теплоного борщу й чималий кусник хліба житнього. Але хора не приняла корму, тільки попросила розділити між свої соколята, що вже від трьох днів горячої страви не кушали.

„Дайте, дайте їм, вони біднятка голодують, плачуть, кличуть: мамо їсти, мамо хліба! А ту анї що зварити, анї чим затопити. Вікна, вже й тямки не маю, як розмерзали ся. Вітер по хатї мов у пустинї віє. Так, так погано живєть ся!“

„Нанийте ся й ви, нанийте, хоч трохи! Може вам полєкнає. Від сухого вїссяного хліба мусить чоловік з сил опадати. Бог добрий... він бідному не дасть загинути. Щоб скорше до яри, подужаєте... Нанийте ся трохи, нанийте.“

„Єй кумонько! слаба в мене надїя... Гірко, гірко менї на сьвітї! Ви кажете, що людина не крїпшає від сухого, вїссяного хліба, а ту, бачите, й такого нема! Бідному чоловікови мому вже й очи позападали ся, зєловіли з голоду, руки з великої праці попухали, лице поморщенє, крижі болять. Згорбив ся. Нужда туй-туй повалить его на лаву. А хїсна з сьвої роботи не видко. Вже от пятій день ходить до двора відробляти гроші, що взяв на похорон для найстаршої ди-

тини. А знаєте, чим живить мене й себе з дїтьми?“

„Ба, говорїть собі“, перервала молодица бесїду хорої, „бідному все в очи вітер віє. Як ще, грїшеньку бідний, і на тамтїм сьвітї таке нам буде, то дїше було зовсім не родити ся! Кленчи біду, тай кленчи! Дачку дай, податок дай, шарварок зроби, бо душу з тебе виженуть. А ту анї вроди, анї хліба, анї нічого! Одно град вибив, друге не вродило, засїтило ся, то вода змілила, або забрала поле, а нам камїна полишила, або дики знищили, зволочили. Ну і жий! Бери торби і йди попід плоти, хоча й на край сьвіта, як не хочеш на себе руки наложити. Зарїбку нема, запопомги ся трудно. А ту ще, бачите, лишенько наше з сим двором...“

„Ой не згадуйте, не згадуйте про сей проклятий двір, та его пана!“ кликнула хора, добуваючи останїх сил і заладила ся дрібними сльозами. „Через кого я днес із сьвіта сходжу, як не через него?!“

Пождала трохи, дрожить, поринула в безмежній задумї, а опісля начала: „Як принесуть жінки чоловікам своїм, що молотять у пана, полудновати, вони просять і мого чоловіка їсти разом — їм сердегам відомо, який рай у нас — а хліб, що зістане, дають ему. Він сим хлібом по-найбільше мене з дїтьми живить. Заробок малий, півтора шуетки денно, а інколи й тільки нема... Найють дїти, най хоча вони покрїплять себе, а мій вік і так вже не довгий... Я не знаю, що мій чоловік вдїє з ними, як мене не стане?“

„Цитьте, цитьте, не плачте! Я побігну до-





**Повідомлене.** Маю честь повідомити, що дирекція товариства „Дністер“ у Львові іменовала мене своїм агентом на Чернівці (повіт судовий) і окрестність. В справах обезпечень від огню будинків мешкальних і господарських, церков зурядженем, знарядів домашніх і господарських (возів, плугів і т. п.), худоби, збіжа в соломі і в зерні — подаю кожному потрібні поясненя. — Корнело Салабан, агент „Дністра“ в Чернівцях, улица Пумпула ч. 25.

## „Дністер“

товариство взаїмних обезпечень

у Львові ул. Валога ч. 11.

перше і одинокое руске товариство асекураційне, припоручене Веч. Духовенству і всім вірним через Виреосв. Митр. і Преосв. Еп. Ординариати всіх трех галицьких Епархій, обезпечає будинки, скот, господарські знаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливых вогонь за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі, а договори заключені з першими Товариствами контрааскураційними подають „Дністрови“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Поліси „Дністра“ приймає банк кравецкий у Львові при позичках іпотечних.

На житє можна обезпечити ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услїва і видає поліси і квїти в рускїм язиці.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“, стоварищене зареєстроване з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третих лиць вкладки до опрцентования по 5 процент. Іваранция цілковита. Уділи по 50 корон. Позички уділяють ся тільки властителіям реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на уділ.

Зголошеня о уділені агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

## Для школярів!

Товариство „Просвїта“ при зближающих ся іспитах в школах народних подає до відомости Свїтл. Рад Шкільних, Виов. священників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призведені кр. Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені з позолоченими берегами, можна купити в канцелярії товариства у Львові в ринку ч. 10, по слїдуючій ціні:

Розкази про сили природи 20 кр., Оповіданя о житю св. Бориса і Гліба 20 кр., Новїстки для дітей 27 кр., Сестра 15 кр., Байки 22 кр., Істория Руси ч. I. 25 кр., Істория Руси ч. II. 23 кр., Лен і коноплї 24 кр., Рогата худоба 45 кр., Про живоцоти і ліси 20 кр., Вєнїамин Франклїн 16 кр., На досвїтках 22 кр., Серед ледового моря 25 кр., Житє св. великомученика і лікаря Панталеймона 20 кр., Дрібна птїца господарска, а великі гроші 20 кр., Відкрите Америки 22 кр., Звїрята шкідлі і пожиточні 42 кр., Перекотиполе, повістка, 18 кр., Кирило і Методій 22 кр.

**Молитвенник народний** (в звичайній оправі) 20 кр., в лучшей оправі: а) хребет полотняний і золочений хрест з переду 25 кр., б) ціла оправа полотняна, береги золочені і золочений хрест з переду 35 кр.

Молитвенник народний великий по ціні 90 кр., 1-10, 1-30, 1-60, 1-80 зр.

В рускїм товаристві педагогічнїм, улица академічна ч. 8. у Львові, можна також дістати на премії для учеників слїдуючі виданя:

**Образковї виданя.** Звїринець 10 кр., Гостинець 10 кр., Забавки 10 кр., Менажерия 10 кр., Робінзон 40 кр., Квіточка 20 кр., Віночок 20 кр., Кобзар Тараса Шевченка 20 кр., Гете-Франко: Ліне Микита 50 кр., Мірон: Пригоди Дон Кіхота 40 кр.

**Виданя без образків.** Читанка ч. I, II, III, IV, оправні 20 кр., без опр. 10 кр., Визанка желань 10 кр., Хемія Руское 40 кр., Учитель на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894 по 2 зр., Давінок на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894 по 4 зр., Ів. Левіцький: Повались Рїздванї едени 10 кр., Вол. Шухевича: Записки школяря 20 кр., О. Нижанковскій: Батько і мати, двослїв для дітей з фортеляном, 10 кр., Леонїда Глібова: Байки 5 кр., В. Чайченка: Олеся; Комар; Грицько по 5 кр., Дума про книгиню Кобзаря 5 кр., Дїпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 5 кр., М. Лисенко: Тече вода з-під явора. Двослїв з фортеляном, 10 кр., Мана етнографїчна Руси-України 20 кр., Гордїенко: Картагинїцї і Римляни 20 кр., Юлій Верне: Подорож довкола землі 60 кр., Барановскій: Приписи до іспитів 20 кр., Молитвенник народний, в полотно оправлений, 20 кр., д-ра Л. Кельнера: Коротка істория педагогії 60 кр.

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

## В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ

повинна находити ся

## Народописна карта

українсько-руского народу,

зладжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просвїта“, а виконана в літографічнїм закладі Андрїя Андрейчина у Львові.

**Книгарска ціна карти,** наклееної вже на полотні, вносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просвїти“ і передплатників „Зорї“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просвїті“ у Львові, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

Памятайте на Народний Дім  
в Чернівцях!

Літературне Товариство

## „РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях,

улица Петровича число 2,

має на складі:

### „Ілюстровану бібліотеку“

для молодїжи, міщан і селян, редаговану Омеляном Поповичем

року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892, 1894, по 1 зр. 20 кр. за рочник, а всі 7 разом за 7 зр.

З пересилкою поштовою 7 зр. 30 кр.

## Рух поїздів залїзничих

важний з днем 1-го мая 1896 після середно-европейского годинника.

Приходять	Поїзди			Відходять	Поїзди		
	поспїшні	особові	мішані		поспїшні	особові	мішані
<b>до Чернівців</b>				<b>з Чернівців</b>			
З Відня, Кракова, Львова, Станїславава, Коломиї і Снятина . . . . .	1128			До Снятина, Коломиї, Станїславава, Львова, Кракова і Відня . . . . .	347		
З Букарешту, Яс, Сучави, Глібоки . . . . .	329			До Глібоки, Сучави, Яс, Букарешту . . . . .	1203		
З Новоселиць, Садагури . . . . .				До Садагури, Новоселиць . . . . .			
<b>до Львова</b>				<b>зі Львова</b>			
З Відня, Кракова . . . . .	130	510		До Кракова і Відня . . . . .	250	1100	
З Букарешту, Сучави, Чернівців, Станїславава . . . . .	955			„ Підволочиск . . . . .	211	600	
З Підволочиск . . . . .	230	1005		„ „ з Підзамча . . . . .	225	614	
З „ на Підзамче . . . . .	218	950		„ Чернівців, Сучави, Яс, Букарешту . . . . .	610		
Зі Стрия . . . . .				„ Стрия . . . . .			
З Белзця . . . . .				„ Белзця . . . . .			
Зі Сколього і Стрия . . . . .				„ Сколього і Стрия . . . . .			
З Відня, Кракова (т. зв. блискавичний потяг) . . . . .		845		„ Кракова, Відня, (т. зв. блискавичний потяг) . . . . .	840		

Підчеркнені числа означують пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мин. рано. — Середно-европейский час різнить ся від львівського о 36 минут, а від черновецького о 44 минут; коли на залїзници є 12 год., то на львівскім годиннику є 12 год. 36 мин., а на черновецькім 12 год. 44 минут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

За редакцію відповідає Осип Маковей.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Осипа Бучканича.